

સન ૧૯૭૬.

આવૃત્તિ ૪ થી.

પ્રત ૪૦૦૦.

Page No. 97

17

1923

17-10-1923

સોળ વરસની સતી

અને

mem

નવ વર્ષનો પાતિ

ભાગ ૧-૨ બો.

દેખકની પરવાનગીથી છપાવનાર

ચુક્રસેલર જીલ્લાલ નારણભાઈ.

૪ રા.મીનારાયણના મહીર પાસે [દુકાન]

અમદવાદી મલાર. માંધીપાલ (વર)

મુ. નડીયાદ.

ક્રિંમલ ૩. ૦-૧-૬.

૧૦૯૫૪

દુક સમયમાં ઘણાજ જાહેરાતો ફેલાવો પામેલી હમારા
તરફથી પ્રસિદ્ધ થએલી લોકપ્રિય બુક

મુંબાઈની

શેઠાણી.

—ભાગ ૧-૨-૩—

નો ગળવર ઉઠાવ જોઈ નકલીઆતોનાં ટોળાં
તીકની પેઠે ઉભરાઈ નીકળ્યાં છે. લખાણમાં
સહેજસાજ ફરફેર કરી લેખક તરીકે પ્રસીદ્ધિમાં
આવવાનો પ્રયત્ન કરનારને આથી

—જાહેર સૂચના આપવામાં—

આવે છે કે તેઓએ વૃથા દંભ તથા દય ધર્મનો
માર્ગ ત્યાગ કરવો. નહિતો હમારે નીરૂપાચે
તેઓનાં નામ પ્રસીદ્ધ કરવાં પડશે.

ગ્રાહકોને નકલીઆનોથી સાવધાન રહેવા વીનંતી
કરવામાં આવે છે

આપનો-જુલાલ બુકસેલર-નડીઆદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગત્રાત્તી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૧૦૮-૫૪ વર્ગિક

પુસ્તકનુ નામ અ-૧૧૮૧ વાચકાની રાખિ

વિષય ૧- ૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથાલય

ગ્રીહરિ

મોજ પરસની સતી

અને

નવ વર્ષનો પાતિ

ઉર્ફ

બાળલગ્નનો બળાપો.

ભાગ — પહેલો

રાગ બારમાસો

અરેરે સોળ વરસે, વીવા કર્યો તો હર્ષે,
મદમાપ તો હુલાસી, બુજને અતી ઉદાસી— ૧

મારી બહાર જાન આવી, સખીઓ તે જોઈ આવી;
કે કંઈ ઉમર વાની, કાલીજો કયાં જુવાની— ૨

આ ત્રાત સાબળીને, પેંદી હું મુઠાં ખાઈને;
ઓ ઇશ કેમ કરવું, મુંઝાઈ મારે મરવું- ૩

મારે ભુલાની તાનો પિયુઠો મારો નાનો;
માળાપે કીધું ભુલું, શોધ્યું ના જોડું રૂડું- ૪

હુ કહેતી'તી ફળીયામાં; કે જઈશ સાસરામાં,
ત્યા જઈને રગ માણું, પણ આવું નહોતું બણ્યું-૫

માળાપે ઉધું કીધું, તેને કરવું મારે સીધું,
કરી હર્ષથી સામેયું, ફરી બહાર સર્વે ગયું- ૬

ગયા સર્વે મને મેલી, હું ધરમા ઓકેલી,
વીચારમા થઈ બેલી, છુ હું ખમ્મ દુઝેલી- ૭

મને વાર નથી મરતાં, પણ આપઘાત કરતા;
અવતાર સાત આવે, આ ઓકે પાર આવે- ૮

જેવી પ્રભુની મરણ, એ ત્રાત એણે સરણ,
એવું મનમા વિમાશી, ઊઠી જઈ અમાશી- ૯

જેઈ જાન ચાલી આવે, ગોરીઓ ગીત આવે;
મને નયને નૌર આવે, ઉઠાશી ઉપભવે- ૧૦

ગઈ જાન સૌ ઉતારે, જમવા સહુ પધારે;
વિચારના વીચારે, હુ રોઈ વારે વારે- ૧૧

પછીજ માંચરામા, હું બેઠી તેની સામે;
નીરખીને માનું બાળ, અંગે હંકે છે બાળ- ૧૨

હું બેઠી જ્યારે પરણી, નવ વાત અંધ વરણી,
મને અતી રે બળાપો, કોને કહું કઠાપો- ૧૩

હું બનીતી ઝીવાની, થઈ જાન આલવાની.
સરવેજ રાહ પાડે એસો વહુજાં બાડે- ૧૪

કે જઈને માટે બેઠી, પુરી ચીનામા ચેઠી,
હેયુ ભરખે જાતુ, કે મુજને ન રહેવાતું- ૧૫

નીરખીને માફ મુજ, સૌ કે છે શું છે હુ'ખ;
પીચર છે પનોતુ; વળી સાચર છે સોતુ- ૧૬

લાલુ જવાબ દેતી, ઉપડે ન જાન કેતાં;
બીજાં શું બોલે માર્ફ, હું કયા જઈ ઉમાર્ફ- ૧૭

હું એને નથી રાતી, પણ કંઈ સામું જોતી,
અરેરે નામું બાળ, હાલું વહે છે લાળ- ૧૮

અરે જાનામા શું છે, એ સંઘ માણવું છે,
કેવાં નસીબ બળીયાં, આશા થયાના પડીયાં ૧૯

રસ્તે જાવું છું રાતી, એમ સાસરામાં પોતી;
નજીબો માસી માથે, મુને ગાલી એક હાથે- ૨૦

વહુ હવેલી જીવે તો, કાલાંજ શુ રૂવે છે,
પંચસા અહીં છે પુરા, વધંભવ નથી અધુર- ૨૧

કેવા હીસે કખાટ, ખાસા પડેલા ખાટ,
વિવિધ નવ રગ, જીજો પડ્યા પલગ- ૨૨

જોધને આવુ મુખ, વીસારી મેલો દુઃખ;
શા માટે રે રડો છે, કાઈ જમને કહો છે- ૨૩

એવું જ કીધું જ્યારે, કેતી હતી હું ત્યારે,
શરમાણી ખુબ ચીતે, કહેવું ન એવી રીતે- ૨૪

આ દુ ખ કયા જતાવુ, કેને કહુંજ આવું;
પણ ભર્યું મનડામાં છે ઝાળ તનકામાં- ૨૫

બળી માળ ને હવેલી, ભલે બળી જાય વેલી;
મને સાસરૂ છે મુળી, પંચસામા મુક પુળી- ૨૬

જોધને આ કખાટ, મુને થાય છે ઊંચાટ;
તારી ખાટય નાખ જુલો, મને દુઃખ આવી પુલો- ૨૭

વિવિધ આ પલગ, જોતાં નથી ઉમગ,
તારે ભાઈ નાનો બાળ, રેખી ઉઠે છે ઝાળ- ૨૮

પણ મન માન્યો સ્વામી, હે દંધવ હું ન પામી;
મે વરત નહીં કરેલાં, બહુ પાપ તો ભરેલાં- ૨૯

પછી નણ્ણી મારી જોડી, વહુ જાવ બાર જોડી
જઈ મુઈ તો રહોને, ઉઠાસી મુકી રોને— ૩૦

હું ગઈ ત્યાં ઉમ જે, પોઠવા પિયુ પલંગે;
જઈ જોડું મેં તાણુ, પિયુડે મારે જાણું—૩૧

સાગી ઉલેલી જોઈ, શું મુઠ આવી કોઈ;
મને જાણી જોલે ભુત, કડું જ જોલે તુત— ૩૨

તેલે તતં રાઠ પાડી, તું તો દોઢ મારી માડી,
કે વોય મારા બાપ, આ કયાંથી આવ્યું પાપ—૩૩

હું જોણુ થોડી થોડી, નણ્ણીજ મારી દોડી;
મારા ભાઈને આ મારે, કોઈ આવો આની વારે—૩૪

પોતેજ મોટી થઈ છે, જોની જુદી કરી ગઈ છે,
જોમ બાર વાત થાને, મારૂં લીલ બંદુ મુંઝાયે—૩૫

જો ઇશ કેમ થાયે, અહીં લાજ મારી જાણે,
શરીર માઈં મુજે, વીચાર તો ન મુજે— ૩૬

ભલે થાયે જે થકાનું, કરી કાઢ્યું મેં ખાવાનું;
પીયસ્થી જે લાવેલી, દીધું પલગ મેલી— ૩૭

વસ્તુ ખાવાની ઝાઝી, તે ફેળી થયો રાજ;
જોમ કહીને મેં અખાણું, હવે રાઠ નહીંજ પાડું—૩૮

- ખાતાં ખાતા તે બોલ્યો, તમે કોણ હો તે બોલો,
તુ શીઠ આંહી આવી, તે હે મને બતાવી- ૩૯
- રે શો જવાબ દેવો, કાંઈ ન જાણે એવો;
અરેરે ! છેક નાનો, બહુ વારે રહ્યો છાનો- ૪૦
- વીચાર ઠીક કીધો, જવાબ ઠીક લીધો,
ઠણ મે વીચારી, હુ નારી છુ તમારી,- ૪૧
- હુ આત્રી છું ઉમગે, સુવા તમારી સગે,
રમીને રૂઢે રગે, ખ્યારા પિયુ ઉમગે- ૪૨
- હુ શુ રમત લાવી, તે હે મુને બતાવી;
તું આવી ફોસલાવા, પેડા પુરા હે ખાવા- ૪૩
- રમતની નથી ખાત્રી, તમે ખાઓ મારા સ્વામી,
બહુ ખ્યારથી જણાવ્યું, રમત રૂઢી ગણાવું- ૪૪
- સોળ સોગટાને પાસા, રમવા કર્યા છે ખાસા,
ઘોષાટ છે આ પાસે, રમીએ આપણ સાથે- ૪૫
- તેમા જે કોઈ હારે, પ્રભુ ચઢે તેની વારે,
નાખોને દાવ સ્વામી, કાઈ ન રાખો ખાત્રી,- ૪૬
- રમતા રમતાં રૂએ, ટગમમ સામુ જુવે,
નીરખીને માઈં સુખ, અતીશે લાગે દુ.ખ- ૪૭

આવા કેએડ સ્વામી, અઠેલ તણી છે ખામી;
એ બેઠા બેઠા ફેવે, વળી મારા સાસુ મુવે- ૪૮

સમજ્યો ન કાઈ જાળ, મને અગે ઉઠી જાળ;
આ સાથે રે'વું વાસો, ઉઠા મુક્યો નીસાસો- ૪૯

શી વાત કહુંજ બેની, લાળી કથા જ તેની;
નથી કહીજ ભત્તી, નથી છાતીમાં સમાતી- ૫૦

તું બહુંજ મારી ખ્યારી, તેથી તને ઉચારી;
એ બીજે કાને બાથે, ફેવેતી મારી થાથે- ૫૧

આ એક દીન ખાસો, એવો બન્યો તમાસો;
હસવું ને બીજી હાથ્ય, એ વાત આવી બાથ્ય- ૫૨

સા 'ગયા મામ મેલી, હું ઘરમાં એઠેલી,
પીયુ મચેલ રમવા, તે વખતે આઁયો જમવા- ૫૩

આવીને તાણ્યો ઉઠા, મુક્યો ન મારો કેઠા;
તું આપ મને ખાવા, નહીં તે ન દઈશ બવા- ૫૪

પ્રાણાણ આઁયો માગવાને, હું લાગી ભાગવાને;
આવી ઉલો ફળીમા, કે બાઈ તું તે બીમા- ૫૫

હું બીને નથી જાતી, પણ ખુબ શરમાતી,
માગે પિયુડો ખાવા, ફે તો કઈ જ બાવા— ૫૬

મુકાબો મેં તો છોડા, તોયે ન મુકયો કેડા,
એ રાડ પાછી રૂને, બ્રાહ્મણ છોડો જોવે— ૫૭

બ્રાહ્મણ વચન કે આવા, કીને આપો બેન ખાવા,
બાળકની હઠ એવી, પણ માની હઠ કેવી— ૫૮

બ્રાહ્મણની શુભી વાણી, મુકયો નીસ સો તાણી,
હું શું કઈ જવાબ, એ છોડો છો બાપ— ૫૯

શરમાણી મનમા તો, આપી કર્યો મેં જાતો;
આશીષ આપે આવી, લખ્યું હશે જે ભાવી—૬૦

આવા બને તમાસા, તેથી નાખુ નીસાસા;
તુજ પાસ વાત થાય, બીજે તે કયા કહેવાય—૬૧

મગનની મુશી વાણી, તમે સમજો સૌ બ્રાહ્મી,
અપુર્ણ રહેલી વાત, કહેવાસે બીજે ભાગ— ૬૨

ભાગ — બીજો

રાગ આરભાસી

નણુંદીની સાથે રડું છું, હું જોમા હુંબી જઉં છું.
 સસાર ચીત્ત છેડી, પ્રભુમાં ચીત્ત જોડી- ૬૧
 વળી મનમા વિચરૂં, ઠરવાણું નથી ખારૂં,
 વીરહની અકળામણ; હું કયા જખને કાઢું- ૭૪
 પ્રીતમનુ દુઃખ ભારી, પ્રભુ ચઢજો મારી વારી;
 સ્વામી છે મારો છોટો, માટે કરી દો મોટો- ૬૫
 એમ કહીને રોઉં, પ્રીતમના સાચું જોઉં;
 ઉલો તો ખાની પાસે, તે દેખી મુને નાસે- ૬૬
 વળી દેખી તેના ચાળા, મારા મન બળે લાળા,
 જો વાત ઉર નિવારી, પકડીતી વીંચ અરી, ૬૭
 અમાં વાક નથી મારો, મુજ પીતા હત્યારો
 ફીકરી કમોડે આપી હાથે બન્યો છે પાપી- ૬૮

માતાના મન સાંધી, તો નાંખી મને બાંધી;
નાના પતિની સાથ, ઝલાંચો મારો હાથ- ૬૬

પતીને સમજાવ્યો, તોય જ્ઞાનમાં ન આવ્યો;
મને બા કહી બોલાવે, મારી પુઠળે તે આવે- ૭૦

સખી તું દુર થાને, ઘરમાંથી બહાર જાને,
વળી મુઠ્ઠી મારી વાતે, કરવા કે આપવાતે- ૭૧

મને દુખ પડે છે બહુએ, હું ક્યાં જઈને કહુએ,
પતી તણા વીયોગ, શી રીતે હવે સહીએ- ૭૨

માટે સખી જો મારી, જંખ કરને તું બારી,
સ સારથી જવાની, આવી છે મારી વારી- ૭૩

રુજ માત પીતા જોવાં, દુનીઆમા જોવા જોવા,
છુપેલા દેવ પુણ, ફરી માગી લેવા જોવાં- ૭૪

કુદરત અપાર પુણી, માટે આવી તું ઉઘી;
પણ પ્રાણનાથ મારા, છે મુજને તારનારા- ૭૫

આવો ને મારા સ્વામી, રાખો જરા ન ખામી,
દુખ છે દીન દારા, દીલદાર યાર મારા- ૭૬

તારા ફોટા જ્યારે દેખુ, ત્યારે વાત એમ પેપુ,
એ વાલા આવે પાસે, પુરોને મનની આશે- ૭૭

મને શીદ આમ બાળો, આવીને હવે ઠારો,
મારા મરજો માને બાપે, મેં શું કર્યા ત્યાં પાપે-૭૮

વળી પરણી માથા કાપ્યા, નવ સુખ મને આપ્યા,
મારા સુખના સમયે તે હુ ખા મારા માપ્યા- ૭૯

હથી છે તારી મેડી, કુળવાન તારી પેઢી,
તે સવે અહીંયા રહેશે, નવ દુઃખે માફ લેશે- ૮૦

સરવે વાતે સુખી, પણ એક વાતે બુખી;
તે મન માફ બાણે, પીયુ દયા ન આણે- ૮૧

એમ કહીને બાર બેઠી, પછીથી ઘરમાં પેઠી;
પાણીલા કરવા કાજે, પ્રીતમ મળ્યા ત્યાં આજે-૮૨

મેં હાથ તેનો ઝાલ્યો, પણ તે જરી ન હાલ્યો,
ઉપરથી છુમ પાડી, મારી આબરૂ બગાડી- ૮૩

તેથી હું ગભરાણી, ખુલ્લે જઈ છુપાણી,
સાસુડી મારી ધાશે, અરેરે કેમ થશે- ૮૪

જાણ્યું તું જઈ જમીનું; નીજ સાથમાં રમીશું;
ત્યા જઈને સુખ માણ્યું, તે કોઈ સર્વે જાણ્યું- ૮૫

પુણ્યામાં બેસી રોઈ, ફરી આડી અવળી ભેઈ;
વીધીએ લખેલું હું જ, તો કયાથી મળે સુખ- ૮૬

પછી મનમાં ઝુંઝાઈ, રી રીતે બહાર બઈ,
જો આજ નહીં જવાયે, સાસુડી સુરસે થાયે- ૮૭

ફરી કરી વીચાર, નીકળી હું તો બહાર;
તેવામાં નણ્ણી બોલી, મારા જાઈને શું મારે- ૮૮

વળી સુણી તેની વાણી, હું બહુ થઈ હીવાની;
સહ વાત મનમાં લાવું, પણ કોને કહું હું આવું- ૮૯

પીએર રહિને મેં તો, અધીક સુખ માણ્યું;
સાસરીએ પડશે હું જ, મેં તેવું નોતું જાણ્યું- ૯૦

વળી ગમતું નથી આવું, આરે શરીરે નાવું;
મને ઉઘ નવ આવે, ઉઘાસી ઉપભાવે- ૯૧

નીંદ્રા દેવીને તાળે, પ્રીતમ તો થયાતા;
મારા મનના ઉમળકા, મુજ મનમાં રહ્યાતા- ૯૨

પછી હું જઈને જોલી, દરશન લીધેને સ્વામી;
પડદો લીધેને જોલી, નવ રાખો જરી ખામી- ૯૩

તોયે ન સાચુ જુઓ, પડયો પડયો તે રૂએ,
તે જેખી હું ડર છું, નીજ સાથમા રહું છું- ૯૪

લીલ માહી હું ખ સાલે, હીંમત કોઈ ન આવે;
મૂછાં ખઈ પડતી, લીન રાત રહું હું રડતી- ૯૫

મરજો કુટુંબ કમીલો, મરજો ભાઈ છળીલો,
ઉદર પોતાનું ભરવા, તે પડયો વચ્ચે નડવા- ૯૬

પુત્રનું ભણું કરવા, માળાપ પડ્યા આડે,
પોતાનું ભણું કરવા, લીકરીને નાંખી ખાડે- ૯૭

આ જગતમા હોમને કે નથી તારનારો,
ઓ પ્રભુ આવ વારે, આંખો છે તારો વારો- ૯૮

માળાપે જન્મ આપી, મને હુંખમા છે નાખી;
સાસુ અને નણુ દના, કુંઠારા રહી છું સાખી- ૯૯

બધી હમારી વાતો, નણુલીને બ્યારે કોધી,
ત્યારે ઉપરથી ગાળો, એ ચાર મુને લીધી- ૧૦૦

- હજી છે પ્રભુજી મારો, શું છ'ડગીને બાળો,
કે રીસે હું વ કાચી, તેં મુજને છે તાચી- ૧૦૧
- માટે બતાવો રસ્તો, આવે પીયુજી હસ્તો,
સૌ હું જ માફ તારી, મુજને લીઝો ઉગારી- ૧૦૨
- ચરીર સૌ મુકાર્ધ, જોખુ યજ્ઞ છે ખાલી,
તાકાત ન રહીરે, વીના ચોતથી મરીરે- ૧૦૩
- વળી નીસાળે જાતો, લેઈ રેવડી તે ખાતો,
તે ઘેર આવી કહેતો, મારે છે મુજને મહેતો- ૧૦૪
- આ બોલ સાંભળીને, થણી હું મનસા લાજુ,
જરી જો વચ્ચમાં બોલુ, રે હાડકુ ન સાજુ- ૧૦૫
- સાસરીએ સાત માસ, રહી હતી હું બ્યારે,
માળાપે મન વીચારી, આજુ ક્રીધુતુ ત્યારે- ૧૦૬
- પીયરમાં જઈને લોભઈ, હતી જે શાણી,
સાસરીઆ કેરા હુઃખની, વાતો કહી મે છાની- ૧૦૭
- લોભઈ હતી જે ડાહી, સમજીને આવી આહી;
મુજને શીખામજુ દેવા, તે વાત બેઠી કે'વા- ૧૦૮

સતી મીરાંના હું.ખનો, ચીતાર તેને ક્રોધો,
ખળેલા મારા જીવને, દીલાસો તેણે દીધો- ૧૦૬

ખીજે ચીતારે તેણે, હમયંતીને દેખાડી;
મારા હૃદયને એવી, ધીરજની છાપ પાડી- ૧૧૦

હમયતી સતી શાણી, પ્રિતમે વન આણી;
તોથે તે નવ છાડે, સ્વામીની સંગ દોડે- ૧૧૧

માટે એ જોન મારી, હીંમત શું તું હારી;
આ હું.ખ શું તું માને, ક્યાં ગઈ છે તારી સાને-૧૧૨

એમ કહી લોભઈ, મુને હીંમત ઘણેરી આલી,
રહતી મુને જોઈને, નીજ બાથમાં તો ઘાલી- ૧૧૩

લોભઈ કપકો દીજો, મુજ મન બહુ બીજો.
પસ્તાઈને શું કરશે, મુંઝાઈ રાજ મરશે- ૧૧૪

હમયતી જુએ ને, પતિની સંગ ગઈતી;
અરે અર્ધ વજ છતાં, નિજ સાથમાં તે રહીતી-૧૧૫

- નળશય તેહને તો, મુકીને ગયો નાસી;
 પશુ સતિ મુખ માણી, શોધી રહીતી ખ સી- ૧૧૬
- કરતી હબારો જત તે, શીદને ગયા ધોવાઈ;
 એ સર્વે ઈશ બાણે, તુજ કર્મની નવાઈ- ૧૧૭
- જેનો અપાર મહીમા, મોટો રહ્યો છવાઈ;
 કુલટાઓ મુખ માણે, તુજ કર્મની નવાઈ- ૧૧૮
- હીકરીને દુઃખ શું છે, તે તો કોઈ ન બાણે;
 ગૃહસ્થો થવા તણા, તે વીચારો ઉર બાણે- ૧૧૯
- હવે ઓ બેન મારી, કહું છું કથા હું સારી,
 છે સર્વે વાર્તા મુખ, પ્રીતમ બારી હુ ખ- ૧૨૦
- મગન તો પુછે છે, શી રીતે તો રહેશે;
 બાકી રહેલું એવું, ત્રીજા ભાગમાહી કહેશે- ૧૨૧

શ્રી ભદ્રમીનિજ્ય પ્રી. પ્રેસ (ખાન્ય) મા દેસાઈ રામચંદ
 જમનલાલે અર્પી. નગરશેઠ મારકાટ રતનપોળ-અમદાવાદ.
 અને
 શુકેશ્વર જડલાલ નારણદાસે નડીઆદમાંથી પ્રસિદ્ધ કરી

તમામ જાતનાં પુસ્તકો સસ્તા ભાવથી
મળવાનું મુખ્ય અરૂસાપાત્ર ઠેકાણું

બુકસેલર

જુહુલાલ નારણદાસ.

નડીઆદ.

તા. ક.—

છપાય છે.

વરઘેલી વીણા. ભાગ ૧-૨.

બહેર ખબર વાંચતા રહેજો.

પરતી કીમતમાં ઉત્તમ વાંચન તૈયાર છે.

લક્ષ્મીનાથ રાધાચી ગીતા	૧. ૦-૧-૦
વર્તમાનકાળનો ધન્યપેકટર	૦-૧-૦
રાધાચી ગરબા-સ્વરાજ્ય ગર્જના...	૦ ૨-૦
સંગીત શાસ્ત્રિકા સચીત્ર વાર્તા...	૦-૬-૦
સ્વરાજ્ય સ્વરાજ્ય	૦-૧-૦
કળીયુગની સતી ભાગ ૧-૨	૦-૨-૦
દ્રષ્ટી (સ્વીન્ડનામ ટાગોર કૃત)	૦-૨-૬
રાજર્ષિ લઘુહરી-સચીત્ર વાર્તા	૦-૮-૦
હજીમ શુભ ભાગો હજીમ	૦-૧-૦
વહાલેવીની વહાલ-ભાગ ૧-૨	૦-૨-૦
શુભાશની સોહાણી ભાગ(૧-૨-૩-૪)	૦-૪-૦
કળીનો કેર	૦-૧-૦
જસમાઓડણ ફેન્સી ટાઈલવાળી	૦-૧-૦
સોળ વરસની સતિ નવ વરસનો પતિ— (ભાગ ૧ થી ૬)	૦-૪-૬

શુકસેલરો અને ફેરી કરનારા શુકસેલરો લાગેલા
કમોરાન આપવામાં આવે છે.

શુકસેલર જુલુલાલ નારજુલાલ નડીઆદ.

